

DADES SOBRE LA POBLACIÓ MUNDIAL

La **població mundial**, que avui és de 6.400 milions de persones, continua creixent ràpidament en l'actualitat, al ritme de 76 milions de persones per any. Segons les projeccions de l'ONU, vers el 2050 s'hauran afegit a la població mundial uns altres 2.500 milions de persones, quantitat equivalent al total de la població mundial el 1950.

L'índex de **creixement** s'ha alentit després del seu punt màxim, a mitjans de la dècada dels 90, amb uns 82 milions de persones per any. La mida mitjana de la família ha disminuït, de sis fills per dona el 1960, a uns tres avui en dia, a mesura que la planificació de la família s'ha anat fent més accessible i més àmpliament usada. Les projeccions suggereixen que el total de la població deixarà de créixer cap a mitjans d'aquest segle XXI, a mesura que els índexs de fecunditat vagin disminuint fins arribar a nivells de reemplaçament o menors.

Però hi ha països que assoliran aquest punt molt més tard que d'altres. Els que tenen poblacions joves (degut als seus alts índexs de fecunditat en un passat recent) seguiran creixent durant dècades, fins i tot quan predominin les famílies petites. El nombre d'adolescents entre 10 i 19 anys d'edat ha arribat actualment a un màxim sense precedents de 1200 milions.

I als països més pobres, on els índexs de natalitat i mortalitat continuen essent alts i l'accés a serveis de planificació de la família continua essent limitat, acaba de començar la transició cap a famílies més petites. Segons es preveu, als 50 països menys avançats el creixement serà del 22.8%, uns 1700 milions cap al 2050.

Els països on ha disminuït pronunciadament la fecunditat experimentaran un pronunciat envelliment de les seves poblacions les properes dècades, tendència ja vigent a països desenvolupats i motiu de gran preocupació pel que fa a les polítiques.

De les projeccions de creixement, un 96% es preveu que passarà en els països en desenvolupament. Actualment, les poblacions d'Europa i del Japó estan disminuint i, segons les projeccions, el ritme de la declinació s'ha de duplicar vers el lustre 2010-2015; a Amèrica del Nord el creixement continua a raó d'un 1% anual, degut principalment als immigrants.

Les estimacions de la població i les projeccions de creixement actuals són inferiors a les efectuades ara fa

una dècada, degut en gran mesura a que els efectes de la SIDA a l'Àfrica han sigut pitjors del que es preveia, i a que el creixement dels països desenvolupats ha declinat més ràpidament del previst.

En els 38 països africans més afectats per la SIDA, cap al 2015 hi haurà –segons les projeccions– 823 milions de persones, 91 milions menys que la quantitat que existiria si no hagués existit la SIDA, però més del 50% més que avui (sense la SIDA aquestes poblacions haurien augmentat un 70%).

Si bé a moltes regions estan declinant els índexs de fecunditat, la **població mundial** augmentarà des dels 6.400 milions actuals fins als 8.900 milions vers el 2050. Els 50 països més pobres triplicaran la seva població fins als 1.700 milions.

Al món hi ha actualment uns 2.800 milions de persones –dues de cada cinc– que es continuen esforçant per sobreviure amb menys de 2 dòlars diaris. La mala salut, la desigualtat de gènere i el ràpid creixement de la població perpetuen la pobresa que, alhora, els agreuja.

Les **pautes insostenibles de consum** i producció, sumades al ràpid creixement de la població, estan deteriorant el medi ambient. Augmenta el nombre de persones que cada vegada usen més intensament una major quantitat de recursos, i així, estan deixant una “petja” damunt del planeta més gran que mai abans.

Una classe consumidora mundial en ràpid creixement està usant els recursos del planeta a una velocitat sense precedents, amb efectes proporcionalment més grans que l'augment en el nombre de consumidors. Els agricultors, els ramaders, els explotadors forestals i els urbanitzadors, han eliminat gairebé la meitat dels boscos que existien originalment al món. De les existències piscícoles del planeta, les tres quartes parts s'han esgotat o han sobrepassat els límits sostenibles.

Hi ha 500 milions de persones residents a països que pateixen escassetat d'aigua; es preveu que vers el 2025 aquesta quantitat arribarà a estar entre 2.400 i 3.400 milions de persones. Les poblacions pobres en accelerat creixement solen no tenir cap més opció que explotar el seu medi ambient local per poder satisfer les necessitats d'aliments i combustible per a la seva subsistència.

Degut a la constant migració del camp a la ciutat, el **nombre de residents urbans** augmenta amb una velocitat doble del creixement de la població total. Es calcula que el 2007, els residents a ciutats han passat

a ser, per primer cop a la història, la majoria de la població mundial. Vers el 2030, aquesta majoria hi serà a totes les regions. Les megaciutats de 10 milions o més d'habitants (que actualment són 20, 15 de les quals a països en desenvolupament) i les ciutats de mida petita i intermitja continuen creixent i excedint greument la capacitat de les infraestructures i els serveis locals.

L'any 2000 hi havia arreu del món 175 milions de persones **migrants internacionals** –una de cada 35 persones–, en comparació amb els 79 milions de 1960. Moltes persones, i entre elles un creixent nombre de dones, busquen feina a l'estranger, i això té repercussions de gran magnitud en els països d'origen i en els de destí. Els efectes econòmics són bidireccionals.

Xina, en una sola generació, ha triplicat la seva *renda per càpita*, traient de la misèria més de 300 milions d'habitants. El 2005 el seu PIB va augmentar un 9%, i va passar de ser el setè, al sisè més alt del món. En aquest canvi, la Xina va créixer, de cop, l'equivalent al PIB de Suïssa. En uns quants mesos més, els xinesos van arribar a la quarta posició, per davant de França i d'Anglaterra. Amb aquest ritme, es calcula que el 2050 Xina serà l'economia més gran del planeta.

L'Índia té una diferència envers la Xina: té un contingent de 35 milions de persones que parlen fluidament l'anglès. És un plat desitjat per les empreses estrangeres que, cada vegada més, instal·len departaments sencers a Bangalore.

Dins l'economia planetària, el capital neoliberal considera la **Xina** i l'**Índia** com el millor lloc del món per trobar-hi mà d'obra barata i superqualificada. El 2005, tres gegants nord-americans de l'àrea de l'alta tecnologia (Microsoft, Intel i Cisco) van anunciar inversions a l'Índia, de l'ordre de 3.800 milions de dòlars. Per la seva part, Xina es va convertir en el major exportador de productes rics en tecnologia, segons el rànking divulgat per l'OCDE. Es calcula que en tres anys, un milió i mig de llocs de treball nord-americans migraran cap aquests dos països.

I una dada més que reforça les projeccions sobre les dues potències: segons els economistes, el conjunt "Xindia" té capacitat per continuar creixent a l'extraordinari ritme actual durant unes quantes dècades.

Veiem l'**evolució de la població** del món, base d'una possible "democràcia mundial". La població s'expressa en milions; la darrera columna es refereix al % de població urbana el 2003.

<i>Població</i>	<i>2005</i>	<i>2050</i>	<i>%urbana</i>
Tot el món	6464,7	9075,9	48
Àsia	3905,4	5217,2	39
Àfrica	905,9	1937,0	39
Europa	728,4	653,3	73
Amèrica Llatina	561,3	782,9	77
Amèrica del Nord	330,6	438,0	80
Oceania	33,1	47,6	73
Xina	1315,8	1392,3	39
Índia	1103,0	1592,7	28
EUA	298,2	395,0	80
Indonèsia	222,8	284,6	46
Brasil	186,0	253,1	83
Pakistan	157,9	304,7	34
Rússia	143,2	111,8	73
Bangladesh	141,8	242,9	24
Nigèria	131,5	258,1	47
Japó	128,1	112,2	65
Mèxic	107,0	139,0	76
Vietnam	84,2	116,7	26
Filipines	83,1	127,1	61
Alemanya	82,7	78,8	88
Etiòpia	77,4	170,2	16
Turquia	73,2	101,2	66
Iran	69,5	101,9	67
Tailàndia	64,2	74,6	32
França	60,5	63,1	76
Regne Unit	59,7	67,1	89
Myannar	50,5	63,7	29
Corea del Sud	47,8	44,6	80
Ucrània	46,5	26,4	67
Espanya	43,1	42,5	77

Font: *Estat de la Població Mundial 2005*, FNUAP, www.unfpa.org